

Titel: Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]

Citation: "Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ? [1772]*, s. 80. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_001_p80_bZONE1512367/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

dre hendes Skonhed, men aldrig elske hende, svarede Lihimont. Den anden sagde: da maa de vist have fundet saadanne Fei-
ler ved hende, som gjør hende affhyelig.

Nei intet affhyeligt, ingen Last. Hvad ingen Last! nei men heller ingen Død, sagde Lihimont, og skal jeg sige min rene Sandhed, da kan ei Lysindre giøre mere Indtryk paa mig end et smukt Malerie, thi i begge var noget for Sandserne, men intet for Sielen, en Skonhed uden Forstand, er nok beundrings, men ei Kierligheds værdig, en forstandig Mand, tager sig en Kone, ei allene for at see paa, men have Selskab af hende, og hvad Fornoielse skulde man vel have i Selskab med en Gaas.—

O Smukke, dersom alle vare af den Mening, som denne egenstændige Lihimont, da vilde eders Erobringer neppe blive saa store, vilde man altid hos Deilighed ætse og paa-
staae Forstand, da er jeg bange for at man-
gen deilig Dulle blev ugift. —